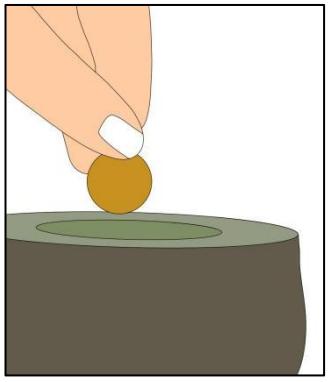

Obiceiul creștin de a da pomană

Pomană - îmbrăcăminte, mâncare sau bani care se dau oamenilor săraci

Evanghelii

Luați seama să nu faceți milostenia voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea nicio răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri. De aceea, când faceți milostenia voastră, să nu sunați din trâmbiță înaintea voastră, cum fac ipocriții în sinagogi și în ulițe, ca să fie slaviți de oameni. Adevărat vă spun că își primesc răsplata lor. Dar când faceți milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, pentru ca milostenia voastră să fie făcută în ascuns; și Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti. Matei 6:1-4

Isus a răspuns: „ Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon și a căzut între hoți, care l-au dezbrăcat, l-au rănit și au plecat, lăsându-l pe jumătate mort. Din întâmplare, un preot cobora pe drumul acela și, când l-a văzut, a trecut pe lângă el. Tot așa și un levit, când a ajuns în locul acela, a venit și l-a văzut și a trecut pe lângă el. Un samaritean, pe când era în călătorie, a ajuns unde era el și, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de el, i-a legat rănile, turnând untdelemn și vin, l-a pus pe vită, l-a dus la un han și a avut grijă de el. A doua zi, când a plecat, a scos doi denari, i-a dat hangiului și i-a zis: „Ai grijă de el și orice vei cheltui în plus, îți voi da înapoi când mă voi întoarce.” Care dintre acești trei crezi că a fost aproapele celui care a căzut între hoți? El a răspuns: „Cel ce a avut milă de el.” Isus i-a zis: „ Du-te și fă și tu la fel.” Luca 10:30-37

„Dați mai degrabă de milostenie din ce aveți; și iată, toate lucrurile vor fi curate pentru voi.” Luca 11:41

Vindeți ce aveți și dați de pomană; faceți-vă pungi care nu se învechesc niciodată, o comoară care nu se împuținește niciodată în ceruri, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Luca 12:33-34

Faptele Apostolilor

Petru și Ioan se suiau împreună la Templu la ceasul rugăciunii, care era al nouălea ceas. Un om oarecare, șchiop din pântecele maicii sale, era dus și pus în fiecare zi la poarta Templului, care se numește Frumoasa, ca să ceară de pomană de la cei ce intrau în Templu. El, văzând pe Petru și pe Ioan că se pregăteau să intre în Templu, i-a cerut de pomană. Petru, împreună cu Ioan, s-a uitat la el și a zis: „Uitați-vă la noi!” El i-a ascultat cu luare aminte, așteptând să primească ceva de la ei. Petru

a zis: „Argint și aur n-am, dar ce am, îți dau. În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!” L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat. Îndată i s-a întărit picioarele și gleznele. El a sărit în picioare și a umblat. Și a intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu. Faptele Apostolilor 3:1-8

Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet; niciunul nu zicea că vreunul din averea lui este al lui, ci aveau toate lucrurile de rând. Apostolii mărturiseau cu mare putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. Și nu era nimeni lipsă printre ei, căci toți cei ce stăpâneau ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și le puneau la picioarele apostolilor. Și se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. Iar Iose, numit de apostoli Barnaba, care, tâlcuit, înseamnă Fiul mângâierii, un levit din ținutul Ciprului, având o ogor, l-a vândut, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor. Faptele Apostolilor 4:32-37

În Iope era o ucenică anume, numită Tabita, care, tâlcuită, se numește Dorca. Această femeie era plină de fapte bune și de milostenie. Faptele Apostolilor 9:36

În Cezareea era un om anume, numit Corneliu, sutaș din cohorta numită Italică. Un om cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui, care făcea multe milostenii norodului și se ruga neîncetat lui Dumnezeu. A văzut lămurit într-o vedenie, pe la ceasul al nouălea din zi, un înger al lui Dumnezeu intrând la el și zicându-i: „Corneliu!” Și, privindu-l fix, s-a înspăimântat și a zis: „Ce este, Doamne?” Și El i-a zis: „Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit spre aducere aminte înaintea lui Dumnezeu.” Faptele Apostolilor 10:1-4

Corneliu a zis: „Acum patru zile posteam până în ceasul acesta; la ceasul al nouălea mă rugam în casa mea. Și iată că un om a stat înaintea mea, îmbrăcat strălucitor, și a zis: „Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată și milosteniile tale au fost aduse aminte înaintea lui Dumnezeu.” Faptele Apostolilor 10:30-31

V-am arătat toate lucrurile că, trudind astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care a zis: „ Este mai ferice să dai decât să primești.” Faptele Apostolilor 20:35

Și mă străduiesc să am totdeauna o cugetare fără prihană înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. După mulți ani, am venit să aduc pomană și daruri neamului meu. Faptele Apostolilor 24:16-17

Cine a furat să nu mai fure, ci mai degrabă să se ostenească, lucrând cu mâinile lui un lucru bun, ca să aibă ce să dea celui ce are nevoie. Efeseni 4:28

Apocrife

Eu, Tobit, am umblat pe căile adevărului și dreptății în toate zilele vieții mele și am făcut multe milostenii fraților mei și neamului meu, care au venit cu mine la Ninive, în țara Asirienilor. Tobit 1:3

„Pe vremea lui Enemessar, am făcut multe milostenii fraților mei și am dat pâinea mea celor flămânzi și hainele mele celor goi. Și, dacă vedeam pe vreunul din neamul meu mort sau aruncat în jurul zidurilor Ninivei, îl îngropam.” Tobit 1:16-17

Dă milostenie din averea ta; și când dai milostenie, să nu-ți fie ochiul pizmuitor și să nu-ți întorci fața de la vreun sărac, și fața lui Dumnezeu nu se va întoarce de la tine. Dacă ai din belșug, dă milostenie pe măsură; dacă ai puțin, nu te teme să dai pe măsura puținului, căci îți aduni o comoară bună pentru ziua nevoii. Căci milostenia izbăvește de la moarte și nu lasă pe nimeni să cadă în întuneric. Căci milostenia este un dar bun pentru toți cei ce o dau, înaintea Celui Preaînalt. Tobit 4:7-11

Dă din pâinea ta celui flămând și din hainele tale celui gol; dă milostenie, după prisosul tău; și să nu-ți pizmuiască ochiul când dai milostenie. Tobit 4:16

Rugăciunea este bună cu postul, pomana și dreptatea. Mai bine puțin cu dreptate decât mult cu nedreptate. Mai bine este să dai pomană decât să strângi aur, căci pomana izbăvește de moarte și curăță orice păcat. Cei ce practică pomana și dreptatea vor fi plini de viață. Tobit 12:8-9

Tobit a terminat de lăudat pe Dumnezeu. Avea cincizeci și opt de ani când și-a pierdut vederea, care i-a fost redată după opt ani. A făcut milostenie și a crescut în frica de Domnul Dumnezeu și L-a lăudat. Tobit 14:1-2

Îngroapă-mă cum se cuvine, pe mine și pe mama ta cu mine; dar nu mai zăbovi în Ninive. Adu-ți aminte, fiule, cum s-a purtat Aman cu Ahiahar, care l-a crescut, cum l-a scos din lumină în întuneric și cum l-a răsplătit. Totuși, Ahiahar a fost mântuit, dar celălalt și-a primit răsplata, căci s-a coborât în întuneric. Manase a făcut milostenie și a scăpat de cursele morții pe care i le întindeau; dar Aman a căzut în cursă și a pierit. Acum, fiule, ia aminte ce face milostenia și cum izbăvește dreptatea. După ce a spus aceste lucruri, și-a dat duhul în pat, fiind în vârstă de o sută cincizeci și opt de ani; și l-a îngropat cu cinste. Tobit 14:10-11

Apa stinge focul aprins, iar milostenia face ispășire pentru păcate. Sirah 3:30

Nu fi slăbit de inimă când te rogi și nu uita să dai milostenie. Sirah 7:10

Niciun bine nu se poate aduce celui ce este mereu ocupat cu răul și celui ce nu dăruiește milostenie. Sirah 12:3

Pomenirea omului este ca o pecete la el și el va păzi faptele bune ale omului ca lumina ochiului și va da pocăință fiilor și fiicelor sale. Sirah 17:22

Pune milostenia în vistieria ta, și ea te va izbăvi de orice necaz. Sirah 29:12

Cine iubește aurul nu va fi neprihănit, și cine urmează stricăciunea va avea de-ajuns. Aurul a fost o pricină de ruină pentru mulți, și nimicirea lor era aproape. Este o piatră de poticnire pentru cei ce-i aduc jertfe, și orice nebun va fi prins cu el. Fericit este bogatul care este găsit fără prihană și nu a umblat după aur! Cine este el? Și-l vom numi fericit, căci a făcut lucruri minunate în poporul său. Cine a fost încercat prin el și a fost găsit desăvârșit? Atunci să se laude! Cine a putut greși și n-a greșit, sau cine a făcut răul și n-a făcut? Averea lui va fi întărită și adunarea îi va vesti milostenia. Sirah 31:5-11

Cine răsplătește pentru o faptă bună aduce făină fină, iar cine dă milostenie aduce jertfă de laudă. Sirah 35:2

Frații și ajutorul sunt împotriva zilelor de necaz, dar milostenia va scăpa mai mult decât amândouă. Sirah 40:24

Cărțile pierdute ale Bibliei

Binecuvântata și pururea slăvită Fecioară Maria, născută din neamul regal și familia lui David, s-a născut în cetatea Nazaret și a fost educată la Ierusalim, în templul Domnului. Tatăl ei se numea Ioachim, iar mama ei era Ana. Tatăl ei era din Galileea și din cetatea Nazaret, iar mama ei era din Betleem. Viața lor era curată și dreaptă înaintea Domnului, evlavioase și fără prihană înaintea oamenilor. Căci și-au împărțit toată averea în trei părți: una dintre ele au dedicat-o templului și slujitorilor templului; o alta au împărțit-o străinilor și celor aflați în săraci; iar a treia au păstrat-o pentru ei înșiși și pentru folosul propriei familii. Evanghelia Nașterii Mariei 1:1-4

Nu te teme, Ioachim, și nu te tulbura când mă vezi, căci sunt un înger al Domnului, trimis de El la tine, ca să-ți dau de veste că rugăciunile tale sunt ascultate și milosteniile tale s-au înălțat la Dumnezeu. Evanghelia Nașterii Mariei 2:3

După aceea, îngerul i s-a arătat Anei, soției sale, și i-a zis: „Nu te teme și nu crede că ceea ce vezi este un duh. Căci eu sunt îngerul care ți-am adus rugăciunile și milostenia înaintea lui Dumnezeu și sunt trimis la tine ca să te anunț că ți se va naște o fiică, care se va numi Maria și va fi binecuvântată mai presus de toate femeile.” Evanghelia Nașterii Mariei 3:1-2

A treia carte a păstorului lui Hermas 2:1-13 (Asemănări)
1 Pe când mergeam pe câmp și mă uitam la ulm și la viță și mă gândeam la roadele lor, mi s-a arătat un înger și mi-a spus: La ce te gândești atât de mult în tine?
2 Și i-am spus: „Domnule, mă gândesc la această viță și la acest ulm pentru că roadele lor sunt frumoase.” Și el mi-a zis: „Acești doi pomi sunt puși ca model pentru slujitorii lui Dumnezeu.”
3 Și i-am zis: „Domnule, aș vrea să știu în ce constă modelul acestor copaci pe care îi pomeniți. Ascultați”, a zis el, „vedeți această viță și acest ulm? Domnule”, am zis eu, „le văd”.
4 „Vița aceasta”, zice el, „este roditoare, dar ulmul este un pom fără rod. Totuși, vița aceasta, dacă nu ar fi așezată lângă acest ulm și sprijinită de el, n-ar aduce multe roduri; ci, dacă ar fi întinsă pe pământ, ar aduce roade slabe, pentru că nu ar atârna de ulm; pe când, fiind sprijinită de ulm, aduce rod atât pentru ea însăși, cât și pentru acesta.”
5 Vedeți, așadar, cum ulmul nu dă mai puține roade decât vița de vie, ci chiar mai multe. „Cum, domnule”, am spus eu, „poate aduce mai multe roade decât vița de vie? Pentru că, a spus el, vița de vie sprijinită pe ulm dă roade multe și bune; pe când, dacă ar sta pe pământ, ar aduce doar puține roade, și chiar foarte rele.”
6 Această asemănare, așadar, este prezentată slujitorilor lui Dumnezeu; și ea îl reprezintă pe bogat și pe sărac. Am răspuns: „Domnule, arată-mi aceasta”. Ascultă, a zis el; bogatul are bogății; totuși, față de Domnul este sărac; căci este preocupat de bogățiile sale și se roagă puțin Domnului; iar rugăciunile pe care le face sunt lenețe și fără putere.
7 Așadar, când bogatul întinde mâna către sărac cu ceea ce-i trebuie, săracul se roagă Domnului pentru bogat; și Dumnezeu îi dăruiește bogatului toate lucrurile bune, pentru că săracul este bogat în rugăciuni; și cererile lui au mare putere la Domnul.

8 Atunci bogatul slujește de toate săracilor, pentru că simte că este ascultat de Domnul; și cu atât mai de bunăvoie și fără îndoială îi dă ceea ce are nevoie și are grijă să nu-i lipsească nimic.
9 Și săracul mulțumește Domnului pentru bogat, pentru că amândoi își fac lucrarea de la Domnul.
10 De aceea, oamenii nu cred că ulmul dă rod; și ei nu știu și nu înțeleg că, dacă se adaugă socoteala lui la viță, vița aduce o rodire dublă, atât pentru ea, cât și pentru ulm.
11 Tot așa, săracii care se roagă Domnului pentru bogați sunt ascultați de El; și bogățiile lor cresc, pentru că ei le slujesc săracilor din averea lor. Prin urmare, amândoi sunt făcuți părtași la faptele bune ale celuilalt.
12 Așadar, oricine va face aceste lucruri, nu va fi părăsit de Domnul, ci va fi scris în cartea vieții.
13 Fericiți sunt cei bogați și își dau seama că s-au îmbogățit, căci cine este conștient de aceasta va putea să le slujească altora.

Cărțile uitate ale Edenului

Testamentul lui Zabulon 2:1-21
1 Și acum, copiilor, vă spun să păziți poruncile Domnului și să aveți milă de aproapele vostru și să aveți milă de toți, nu numai de oameni, ci și de fiare.
2 Pentru toate acestea, Domnul m-a binecuvântat și, când toți frații mei au fost bolnavi, am scăpat fără boală, căci Domnul cunoaște scopurile fiecăruia.
3 Aveți, deci, milă în inimile voastre, copiii mei, pentru că așa cum face un om cu aproapele său, așa îi va face și Domnul.
4 Căci fiii fraților mei se îmbolnăveau și mureau din cauza lui Iosif, pentru că nu au arătat milă în inimile lor; dar fiii mei au fost păstrați fără boală, după cum știți.
5 Și când eram în țara Canaanului, lângă mare, am prins pește pentru tatăl meu, Iacov; și când mulți s-au înecat în mare, am rămas nevătămat.
6 Am fost primul care a construit o corabie ca să navigheze pe mare, căci Domnul mi-a dat pricepere și înțelepciune în aceasta.
7 Și am coborât o cârmă în spatele ei și am întins o velă pe o altă bucată de lemn verticală, în mijloc.
8 Și am navigat pe acolo de-a lungul țărmurilor, prinzând pește pentru casa tatălui meu, până am ajuns în Egipt.
9 Și, prin compasiune, mi-am împărțit prada cu orice străin.
10 Și dacă cineva era străin, bolnav sau bătrân, fierbeam peștele, îl pregăteam bine și îl oferea tuturor, după cum avea nevoie fiecare, întristându-mă și având milă de ei.
11 De aceea, Domnul m-a săturat cu mult pește când am prins pește; căci cine împarte cu aproapele său primește mult mai mult de la Domnul.
12 Timp de cinci ani am prins pește și am dat din el fiecărui om pe care l-am văzut și a fost suficient pentru toată casa tatălui meu.
13 Și vara am prins pește, iar iarna am păscut oi cu frații mei.
14 Acum vă voi spune ce am făcut.
15 Am văzut iarna un om în necaz din cauza goliciunii sale și mi-a fost milă de el. Am furat pe ascuns o haină din casa tatălui meu și am dat-o celui ce era în necaz.
16 Voi, așadar, copiii mei, din ceea ce vă dăruiește Dumnezeu, arătați milă și îndurare fără ezitare față de toți oamenii și dați fiecărui om cu inimă bună.
17 Și dacă nu aveți cu ce să dați celui ce are nevoie, aveți milă de el cu toată îndurarea.
18 Știu că mâna mea n-a găsit ce să-i dea celui care avea nevoie și am mers cu el plângând șapte stadii, iar inimile mele s-au tânjit după el cu milă.
19 De aceea, și voi, copiii mei, aveți milă de orice om, pentru ca și Domnul să aibă milă de voi.

20 Căci și în zilele din urmă, Dumnezeu își va trimite mila peste pământ și oriunde găsește milă. El va locui în el.
21 Căci în măsura în care un om are milă de aproapele său, în aceeași măsură are și Domnul față de el.